

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

IV. Alia bene sua agendi ratio proponitur, ita scilicet illa agere, ac si aliud præter hoc, nobis agendum non esset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

CAPVT IV.

Alia bene sua agendi ratio proponitur, ita scilicet illa agere, ac si aliud præter hoc, nobis agendum non esset.

Tertium medium. Præfens opus solum curare.

Tertium bene debitoque modo sua agendi medium est, ita singula sua agere, perinde ac si aliud quid agendum non esset: ita inquam orationem nostram peragere, Missam celebrare, Rosarium nostrum & Horas recitare, tamquam si aliud præter hoc agendum non incumberet, & ita de reliquis operibus. Quis nos premit? quis instat? Itaque videamus ne quam in operibus nostris confusionem faciamus, neue vna res aliam impediatur; sed in illam oculos semper dirigamus, quam præ manibus habemus. Verbi gratia in oratione non cogitemus de studiis, officio, aut rebus agendis: ad aliud quippe hæc cogitatio non refertur, quam vt orationem illam impediatur, & nec illa, nec cætera bene fruant; cum reliquos dies totus officio, studiis, & ministeriis exequendis sit dedicatus. *Omnia quippe tempus habent*, saum igitur rei cuique tempus demus. *Sufficit diis malitia sua & labor.* Hoc porro medium adeo consentaneum & rationi conforme est, vt etiam Ethnici fidei lumine carentes, ipsum olim docuerint, quo maiori reuerentia & veneratione cum falsis iis ageretur diis, quos ipsi vt numina venerabantur. Inde ortum habet vetus illud dictum, *Adoratum sedeant*: id est, qui cum diis agere voluerint, sedendo id, & cum attentione, & in quiete faciant; non vero leuiter, perfunctiore, & negligenter. Plutarchus, de honore & reuerentia loquens, qua sui æui sacrificuli ad deorum suorum aras & simulacra accederent, toto illo quo illi sacrificium peragebant tempore, ad stare solitum ait præconem, quia alta vo-

ce eos commoneret, *Hoc age, quod agis*; id est, hoc quod agis, mente animoque intende, noli alibi sensibus diuagari; & ad hoc quod præ manibus habes opus attende. Atque hoc ipsum medium est, quod hoc loco præscribimus, vt nimirum in eo quod agimus, toti esse procuremus; illud exacte, cordialiter, matureque exequi studendo; & demum ita vnumquodque opus agamus, ac si aliud nihil quod ageremus, haberemus. *Hoc age quod agis*, & in eo totus esto; id est, toto animo, cura, & diligentia in id quod præ manibus habes attende. reliqua vero omnia tunc seponere, itaque fieri vt bene omnia tua agas. *Quod nunc instat agamus.* Vetus quidam sophus probaturus nos ad id solum quod præfens est attendere, nullatenus vero de præteritis aut futuris sollicitos esse debere, hanc sui dicti rationem adferebat, quod solum quæ præsentia sunt, certo in nostra essent manu, præteritum vero & futurum minime: illud enim iam abiit, ac proinde in nostris manibus non est; hoc vero ignoramus aduenturum sit. Vtinam vero hoc à nobis ipsis impetrare possimus. Vtinam ita nostri, & cogitationum & imaginationum nostrarum simus domini, vt de alia nulla re, præterquam ea quam in præsentiarum agimus, cogitemus! Tanta vero hinc cordis nostri instabilitas est, tanta illinc dæmonis tentantis malitia & versutia est, vt illa ipse ceu instrumento vusus, earum in alio negotio nobis rerum cogitationes & curam ingerat, quæ postea nobis sunt agenda, vt sic impediatur & inturbetur quod in præfens agimus. Est hæc solita & ordinaria a duersario nostro, nobisque omnibus imprimis noxia & damnosa tentatio: id quippe per eam spectat, vt nullum omnino opus bene agamus. Atque ideo tempore orationis, re de rebus agendis, muniis, officio cogitare facit, imaginationi quæ rei alterius cuiuspiam bene agendæ modos & rationem suggerit, vt nimirum orationem, quam tunc obis, minus bene facias; eius vero loco summo studio conatur mille-

Aristipp. apud Aelian. lib. 14. var. histor.

tibi

Ecl. 31.

Mat. 6. 34.

Paul. Mar. in adag. 1. 101.

tibi modos ad rem illam aliam postea bene peragendam representare, quia scilicet eam modo non facis: nam postea cum ea iam agenda erit, aliud quid tibi rursus suggereret, ut nec etiam illam facias bene. Atque ita nos in omni re decipit, ut nihil omnino tandem à nobis bene fiat. *Non enim ignoramus cogitationes eius, imo eas penitus perspectas habemus.* Futura & post agenda seponi, & iam de illis laborare & cogitare noli; etsi enim bona ea sint in futurum, non tamen in presentibus bonum est de eis cogitare. Quando autem tentationi huic subreptitius hic pretextus accesserit, fore nimirum, ut tibi post fortassis occurrat id, quod iam menti tuæ se offert, vel ex hoc vno colliges hanc à Deo cogitationem non esse, sed meram Diaboli tentationem. Deus enim non est amicus confusionis, sed pacis, quietis, & boni ordinis; proinde qui tibi quietam, pacem & ordinem rerum furripit, non Deus est, sed Diabolus, qui confusionis, inquietudinis, & turbationis amicus est. Hunc itaque turbatorem à te repelle, & confide, Deum, si agas id quod debes, suo tibi tempore daturum omne id quod tibi conueniet, & quidem abundantius & copiosius. Vnde quamuis tibi tempore eo quo spiritualibus exercitiis vacas, bona quædam ratio scitum punctum, aut subtile quoddam argumentum, necnon alterius contra solutio occurrat, noli ipsam tunc multum curare; sed sepone, tibi que persuade, nihil te propterea quod animo id exturbes amissurum, at potius manus quid postea & subtilius suggerendum.

In specul.
discipl. p. 2.
c. 7.
Tom. 3. Epist.

Vnde bene S. Bonaventura, *Scientia qua pro virtute despicitur, per virtutem postmodum melius inuenitur.* Et R. D. M. Auila, *Quando mentem rei alienius cura impotenti tempore occupavit, dicito, Nihil tale mihi nunc Dominus meus imperat, ac propterea de cogitare opus non habeo; at ubi id mihi Dominus meus iniunxerit, tunc de illo tractabo.*

CAPVT. V.

Alius modus prescribitur, ita nimirum vnumquodque opus obire, perinde ac si id in vita nostra vltimum futurum esset.

Quartum medium, quod sancti Patres est vnumquodque eorum ita peragere tanquam si id vltimum & supremum totius nostræ vitæ foret. Suggestit id Bernardus, dum Religiosis bene exacteque opera sua agendi formulam prescribit; *In omni opere, inquit, suo dicat sibi ipse, si modo meriturus esset, faceret istud hoc eodem modo faceres? S. Basilius vero, semper, inquit, ante oculos tuos versetur vltimus dies, cum enim diluculo surrexeris, ad vesperam te ambigat peruenire; & cum in lectulum ad quiescendum membra tua posueris, noli considerare de lucis aduentu, ut facilius te possis refranare ab omnibus vitiis; multi namque subito & ex improviso moriuntur. Est hoc efficax medium ad opera nostra bene perfecteque agenda. Vnde & legimus S. Antonium Abbatem sæpius hoc discipulis suis præceptum inculcasse, ut hoc pacto eos ad virtutem, & ad bene sua agenda animaret. Vnde & alius ille dicebat,*

Omnem crede diem tibi diluxisse supremum.

Si ita singula nostra ageremus, quasi si statim nobis esset moriendum, & posthac amplius operari non liceret, longe profecto aliter, maiori que perfectione eadem ageremus. Quam enim deuotam celebrarem Missam, si scirem certo illam postremum opus fore, quod in vita essem acturus, & nullum posthac mihi tempus ad amplius operandum & promerendum futurum. Quam serio attenteque orarem, si nossem hanc vltimam orationem fore, & me exinde tempus ad veniam de peccatis & misericordiam postulandam non habiturum. Hac de causa communi-ter dicitur, *Si non potes orare, ito ad mare.*

Quartum medium, quod vnumquodque eorum ita peragere tanquam si id vltimum & supremum totius nostræ vitæ foret.

In specul. discipl. p. 2. c. 7.

Horat. lib. 1. Epist. 4.

Matth. 46. Ioh. 14.